

ASPEKTY PRAWNE GRY FUNKCJONARIUSZA POLICJI W USA

Wstęp

Materiał ma charakter w pełni Out Of Character, gdyż swoją formą i bardzo okrojonym zakresem wiedzy (jak na tą tematykę) nie nadaje się do nadania mu statusu In Character. W rzeczywistości funkcjonariusze muszą o wiele bardziej zagłębiać się w szczegóły różnorakich aktów prawnych. Wasi wirtualni bohaterowie nie są żadnym odstępstwem od tego zjawiska i In Character posiadają bardzo szeroką wiedzę w tym zakresie. Nikt nie wymaga jednak od Was (graczy), abyście byli specjalistami odnośnie amerykańskiego systemu prawnego. Z tego też powodu nie otrzymujecie do czytania sterty książek, które byłyby dobrym materiałem do nauki na studiach prawniczych. Wypada jednak, aby każdy gracz frakcji posiadał jednak **minimalne** pojęcie na temat tego, jak prezentują się pewne niuanse prawne w Stanach Zjednoczonych. Z tego też powodu zostaje Wam przedstawiony zarys najważniejszych informacji, które w największy sposób wpływają na funkcjonowanie policji i innych organów ochrony porządku publicznego w USA.

Rozdział I. Konstytucja Stanów Zjednoczonych

1.1. Krótki opis dokumentu

Konstytucja Stanów Zjednoczonych jest najważniejszym aktem prawnym obowiązującym w USA. Stanowi ona podstawę funkcjonującego systemu prawnego oraz ustroju politycznego kraju. W chwili obecnej uzupełnia ją aż 27 poprawek (ang. *amendments*). Pierwsze 10 z nich to tzw. Karta praw Stanów Zjednoczonych (ang. *United States Bill of Rights*).

1.2. Najistotniejsze poprawki do Konstytucji

Nie wszystkie poprawki mają realny wpływ na pracę organów ochrony porządku publicznego. W materiale wspomniane są tylko i wyłącznie te dokumenty, które dotyczą sytuacji, z którymi może zmierzyć się na co dzień każdy funkcjonariusz policji.

1.2.1. Poprawka numer 1

Pierwsza poprawka zakazuje ustanawiania przez Kongres prawa, które naruszyłoby wolność religii i prawo do jej swobodnego praktykowania. Ponadto, broni wolności słowa i niezależności prasy. Oznacza to, że rząd nie ma prawa w żaden sposób wpływać na zasięg i treść informacji, które są przekazywane przez media. Poprawka zabrania także wprowadzania regulacji, które ograniczałyby prawo do pokojowego zgromadzenia. Obywatele Stanów Zjednoczonych mogą gromadzić się w grupach, by wspólnie wyrażać, bronić oraz promować swoje myśli. Czasem jest to postrzegane jako prawo do protestowania. Poprawka broni także prawa do składania petycji.

1.2.2. Poprawka numer 2

Druga poprawka strzeże podstawowego prawa do posiadania i noszenia broni palnej. Dokument posiada wiele interpretacji, które są całkowicie zależne od danego kontekstu (cywilnego lub

militarnego). Prawo nie przysługuje osobom, które popełniły w swoim życiu przestępstwo. Posiadana broń musi pochodzić z legalnego źródła i być zarejestrowana w rządowym systemie. Aby obywatel USA mógł ją zakupić, musi najpierw złożyć wniosek i przejść przez proces weryfikacji. Ze względów bezpieczeństwa, kupno broni nie jest możliwe bez autoryzacji ze strony organów rządowych. Posiadanie broni pochodzącej z nielegalnego źródła jest przestępstwem i jednocześnie dyskwalifikuje danego obywatela z prawa do legalnego posiadania broni palnej w przyszłości.

1.2.3. Poprawka numer 4

Czwarta poprawka ma bardzo istotny wpływ na sposób funkcjonowania organów ochrony porządku publicznego. Dokument zakazuje nieuzasadnionych przeszukań, konfiskat i zatrzymań, a także ustanawia szereg warunków opartych o *prawdopodobny motyw* (ang. *probable cause*), jakie muszą zostać spełnione, aby nakaz zatrzymania lub przeszukania mógł zostać wydany. Cały materiał dowodowy, który został pozyskany w sposób niezgodny z prawem, nie może zostać użyty przeciwko oskarżonemu w procesie karnym. Bez ważnego nakazu lub zgody właściciela, funkcjonariusz nie ma prawa przeszukać jego mieszkania lub samochodu. W rzeczywistości nakaz musi zostać podpisany przez niezależnego sędziego. Z uwagi na ograniczenia wynikające z obecnych realiów serwera (braku sądu), musimy pozwolić sobie na pewne nagięcia. W realiach gry nakazy będą wydawane przez członków dowództwa frakcji. Istnieją pewne szczególne sytuacje, w których nakaz nie jest wymagany. Dotyczy to sytuacji, w których funkcjonariusz musi działać natychmiastowo, gdyż materiał dowodowy może zostać usunięty lub zniszczony. Nie zwalnia to jednak z wymogu posiadania *prawdopodobnego motywu*.

1.2.4. Poprawka numer 5

Piąta poprawka definiuje wymagania dotyczące aktów oskarżenia. Ponadto, broni oskarżonych przed samooskarżaniem się. Oznacza to, że osoba zatrzymana ma prawo do zachowania milczenia i wstrzymania się od zeznań. Wywieranie nacisku lub nakłanianie takiej osoby do przyznania się do winy wiąże się ze złamaniem prawa. Z uwagi na wiele spraw sądowych, jakie miały miejsce w związku z tą poprawką, funkcjonariusze odczytują *ostrzeżenie Mirandy* podczas każdego aresztowania.

1.2.5. Poprawka numer 6

Szósta poprawka strzeże prawa do sprawiedliwego i nieprzedłużanego procesu sądowego. Oskarżony ma prawo do bycia powiadomionym o postawionych mu zarzutach, a także ma prawo do konfrontacji w sądzie ze świadkami, którzy zeznają przeciwko niemu. Poprawka broni także prawa do adwokata, z którym ma prawo konsultować się oskarżony w trakcie trwania procesu. Generalnie, poprawka definiuje prawa przysługujące oskarżonemu.

1.3. Interpretacja poprawek do Konstytucji

1.3.1. Trudność interpretacji

Bardzo ciężko ustanowić jest jeden szablon, który rozdzielałby złe zachowania od dobrych. Do dnia dzisiejszego w sądach toczą się spory o to, jak dana sytuacja powinna być interpretowana w kontekście zapisów pochodzących z konstytucji. Jeszcze ciężej jest to stwierdzić na podstawie

tego okrojonego materiału, który tylko przybliża pewne realia. Postanawiamy zamieścić kilka przykładów sytuacji, które mogą pomóc w zrozumieniu tego dokumentu.

1.3.2. Przykładowe sytuacje odnoszące się do Konstytucji

1.3.2.1. Obywatel nagrywający pracę policjanta

Funkcjonariusz jest w trakcie zatrzymania czarnoskórego człowieka. Pewien przechodzień wyciąga telefon i zaczyna nagrywać jego poczynania. Policjant jest tym faktem niezmiernie poirytowany i nakazuje mężczyźnie zaprzestać nagrywania. Wraz z tą instrukcją, policjant naruszył pierwszą poprawkę do Konstytucji.

1.3.2.2. Świadkowie Jehowy

Dwóch Świadków Jehowy stoi na chodniku i nakłania przechodniów do zainteresowania się ich wyznaniem. Zgodnie z pierwszą poprawką do Konstytucji, mają oni prawo do swobodnego praktykowania swojej religii. Jeżeli nie łamią żadnego innego, obowiązującego prawa, to nie mogą zostać stamtąd usunięci.

1.3.2.3. Niecenzuralne komentarze w kierunku policji

Pewien mieszkaniec South Central jest niezadowolony z tego, w jaki sposób prosperują lokalne organy ochrony porządku publicznego. W związku z tym faktem, podchodzi do radiowozu z funkcjonariuszami i zaczyna się wypowiadać w niecenzuralny sposób na temat ich pracy. Jeśli mężczyzna nie łamie żadnego innego prawa (np. nie zakłóca porządku, nie utrudnia pracy funkcjonariuszom policji, nie kieruje w stronę policjantów gróźb karalnych), oficerowie nie mogą go aresztować za obrazę. Mieszkańca chroni pierwsza poprawka do Konstytucji, a dokładniej zapisek o wolności słowa i wypowiedzi.

1.3.2.4. Protest przed urzędem miasta

Przed urzędem miasta zgromadziła się grupa osób z banerami. Zaczęli domagać się zniesienia opłaty za parkowanie w jednej ze stref miasta. Zgromadzeni ludzie nie są uzbrojeni, ani też nie dewastują mienia. Służby porządkowe nie mają prawa ich rozgonić ani aresztować, jeśli ci nie łamią żadnego innego prawa. Chroni ich pierwsza poprawka do Konstytucji, w której zawarte jest prawo do pokojowego zgromadzenia oraz wolność słowa. Nie zwalnia to jednak policji z obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa i upewnienia się, że demonstracja nie przerodzi się w poważne zamieszki.

1.3.2.5. Przejażdżka z funkcjonariuszem policji

Wiele departamentów policji oferuje program, który pozwala osobom cywilnym na bliższą obserwację pracy funkcjonariusza z poziomu radiowozu. Zgodnie z drugą poprawką do Konstytucji, każdy niekarany obywatel Stanów Zjednoczonych ma prawo do posiadania broni palnej. Na podstawie tego dokumentu funkcjonariusz może sądzić, że osoba wsiadająca z nim do radiowozu jest uzbrojona (np. pomimo deklaracji, że nie posiada przy sobie broni palnej). Czwarta poprawka do Konstytucji Stanów Zjednoczonych zabrania jednak nieuzasadnionych przeszukań. W takich sytuacjach dopuszcza się jednak powierzchowne przeszukanie, które ma

na celu ujawnienie broni palnej (ang. *pat-down*). Oficer "oklepuje" podejrzaną osobę, celem zapewnienia sobie bezpieczeństwa. Inne przedmioty, które zostaną przypadkowo ujawnione w trakcie tego przeszukania (np. narkotyki) nie mogą zostać użyte w procesie karnym. Nie na podstawie tego podejrzenia.

1.3.2.6. Pościg za uzbrojonym podejrzanym

Policjanci prowadzą pościg za uzbrojonym mężczyzną. Podejrzany wbiega do jednego z okolicznych domów. Zgodnie z czwartą poprawką do konstytucji, w normalnych warunkach nie mają oni prawa wtargnąć do środka. Zaistniałe okoliczności wskazują jednak na to, że podejrzany może wyrządzić krzywdę domownikom (jest uzbrojony i podejrzany o popełnienie przestępstwa), a także pozbyć się materiału dowodowego (wyrzucić w środku narkotyki i broń). Z uwagi na te warunki, funkcjonariusze mają prawo wkroczyć do budynku. Cały materiał dowodowy, który został ujawniony w trakcie tej obławy (bez szczegółowego przeszukania) może zostać użyty w procesie karnym bez konieczności posiadania nakazu.

1.3.2.7. Przesłuchanie podejrzanego o morderstwo

Detektyw przesłuchuje zatrzymanego, który jest podejrzewany o morderstwo swojego kolegi. Zatrzymany siedzi cicho i twierdzi, że nic nie wie. Funkcjonariusz wypowiada słowa: "Wiem, że to Ty to zrobiłeś. Przyznaj się, a oszczędzę Ci nieprzyjemności na dzielnicy!". Wraz z tym zdaniem, detektyw naruszył piątą poprawkę do Konstytucji Stanów Zjednoczonych. Podjął się próby zmuszenia zatrzymanego do samooskarżenia. Jeżeli chce w trakcie procesu sądowego wykorzystać dane zdobyte w trakcie przesłuchania, nie może on wywierać na zatrzymanym jakiejkolwiek presji.

1.4. Materialy dla dociekliwych

Jeżeli ktoś chce zgłębiać wiedzę dotyczącą Konstytucji Stanów Zjednoczonych i niuansów prawnych, które z niej wynikają (do czego bardzo zachęcamy, aczkolwiek nie zmuszamy) powinien na pewno zajrzeć na angielską Wikipedię. Można tam znaleźć naprawdę wiele ciekawych informacji, które prowadzą do bardziej szczegółowych artykułów. Są również dostępne materiały w języku polskim, które to są jednak o wiele uboższe i mniej doprecyzowane.

Odnośniki:

- United States Constitution
- List of amendments to the United States Constitution
- Konstytucja Stanów Zjednoczonych
- Lista poprawek do Konstytucji Stanów Zjednoczonych

Rozdział II. Ważne standardy prawne

2.1. Uzasadnione podejrzenie i prawdopodobny motyw

W Stanach Zjednoczonych funkcjonują dwa bardzo ważne standardy prawne. Są to kolejno uzasadnione podejrzenie (ang. *reasonable suspicion*) oraz prawdopodobny motyw (ang. *probable cause*). Funkcjonariusze powołując się w uzasadniony sposób na te standardy są w stanie podjąć się wobec osób podejrzanych czynności, które bez odpowiedniej argumentacji mogłyby być naruszeniem konstytucji Stanów Zjednoczonych.

2.1.1. Uzasadnione podejrzenie

Uzasadnione podejrzenie jest "słabsze" od prawdopodobnego motywu. W związku z tym, daje ono o wiele mniejszy zakres możliwości. Uzasadnione podejrzenie musi bazować na sprecyzowanych faktach, które są w wyraźny sposób powiązane ze sobą i odnoszą się do konkretnej osoby. Na podstawie pewnych okoliczności funkcjonariusz może podejrzewać, że dana osoba złamała, łamie lub zamierza złamać prawo. Nie istnieją żadne ściśle określone reguły, które klasyfikowałyby sytuacje pod względem zasadności zastosowania uzasadnionego podejrzenia. Każde zdarzenie podlega indywidualnej analizie, opartej o całokształt zebranych informacji. Bardzo wiele zależy od spostrzegawczości funkcjonariusza, jego osobistej oceny sytuacji oraz umiejętności wiązania ze sobą faktów i argumentacji swojego toku myślenia.

Uzasadnione podejrzenia pozwala funkcjonariuszowi na tymczasowe zatrzymanie osoby podejrzanej (ang. *detention*). W języku polskim nie ma na to dobrego tłumaczenia, które oddałoby sens tej czynności w jednym wyrazie. Takie zatrzymanie polega na tymczasowym przetrzymaniu osoby w miejscu zatrzymania, celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Ten standard prawny nie pozwala jednak na dokonanie aresztowania (tzn. przewiezienia podejrzanego i osadzenia go w areszcie). Jeżeli jednak w trakcie takiego zatrzymania zostaną ujawnione informacje, które będą wystarczać do powołania się na prawdopodobny motyw, osoba podejrzana może zostać na jego podstawie aresztowana. Uzasadnione podejrzenie nie pozwala przeprowadzenie pełnego przeszukania, gdyż naruszyłoby to czwartą poprawkę do konstytucji Stanów Zjednoczonych. Jeżeli funkcjonariusz posiada podejrzenie, że osoba zatrzymana jest uzbrojona i stanowi dla niego zagrożenie, może on ją powierzchownie przeszukać, celem ujawnienia ewentualnej broni palnej lub niebezpiecznych narzędzi (ang. *frisk, pat-down*).

Ciekawym przykładem zastosowania uzasadnionego podejrzenia jest zatrzymanie drogowe. Jeżeli funkcjonariusz decyduje się na przeprowadzenie zatrzymania drogowego, musi mieć ku temu uzasadnione podejrzenie. W Stanach Zjednoczonych nie istnieje coś takiego jak rutynowa kontrola drogowa. Bezpodstawne zatrzymanie kogoś w ruchu drogowym narusza czwartą poprawkę do konstytucji Stanów Zjednoczonych. Funkcjonariusz ma prawo zatrzymać kierowcę i wszystkich pasażerów tak długo, jak wiele czasu potrzebuje na potwierdzenie lub odrzucenie swojego podeirzenia. Jeżeli funkcjonariusz przedłuża zatrzymanie w sposób nieuzasadniony, to podlega to również pod naruszenie czwartej poprawki. Wyjątkiem od takich rutynowych kontroli są akcje w postaci stacjonarnych punktów kontroli trzeźwości i dokumentów. Tego typu operacje policyjne zostały autoryzowane przez sądy na terenie Stanów Zjednoczonych. Na serwerach Role Play utarło się, że jeżeli osoba była wcześniej notowana za posiadanie broni palnej, to funkcjonariusz ma prawo do przeszukania jej pojazdu. W rzeczywistości nie jest to wystarczający powód do tego, aby dokonać przeszukania bez nakazu. Przeprowadzenie nieautoryzowanego przeszukania w takiej sytuacji wiąże się z jawnym naruszeniem zapisów z czwartej poprawki do konstytucji Stanów Zjednoczonych. Co ciekawe, zastosowanie psa policyjnego do sprawdzenia samochodu z zewnątrz nie jest uznawane za przeszukanie. Jeżeli jednak psi funkcjonariusz da po sobie znać, że wewnątrz pojazdu mogą znajdować się nielegalne substancje, jest to

wystarczającym powodem do przeprowadzenia pełnego przeszukania. Niechęć do rozmowy z policją, udzielanie wymijających odpowiedzi, brak zgody na dobrowolne przeszukanie, bądź (sam w sobie) specyficzny kolor skóry nie są żadnym powodem do tego, aby powołać się na uzasadnione podejrzenie.

2.1.1.1. Przykładowe zastosowanie uzasadnionego podejrzenia

Mężczyzna przemierza ulice nocą (np. o 1 w nocy), trzyma w dłoni narzędzie (np. łom), które mogłoby być użyteczne w trakcie popełnienia przestępstwa i co chwile zatrzymuje się, aby zajrzeć w szyby zaparkowanych przy jezdni samochodów. Na podstawie wszystkich tych czynników funkcjonariusz może powołać się na uzasadnione podejrzenie, że zaobserwowana osoba zamierza dokonać włamania do auta lub jego kradzieży. W związku z tym, ma prawo go tymczasowo zatrzymać, aby potwierdzić lub odrzucić swoje podejrzenia. Jeżeli w trakcie tego zatrzymania zbierze wystarczająco dużo informacji, które pozwolą mu na powołanie się na prawdopodobny motyw, może on dokonać aresztowania. Jeśli jednak nie, to musi on puścić osobę podejrzaną wolno.

2.1.2. Prawdopodobny motyw

Prawdopodobny motyw jest definiowany jako "rozsądna ilość podejrzeń, ściśle popartych zaistniałymi okolicznościami, wystarczająco mocnych by uzasadnić to, że przedstawione informacje mogą być prawdziwe". Ten standard prawny jest niezbędny do tego, aby móc uzyskać nakaz. Zastosowane argumenty muszą być o wiele mocniejsze, niż w przypadku uzasadnionego podejrzenia. Funkcjonariusz nie musi starać się o pozyskanie nakazu aresztowania, jeśli posiada prawdopodobny motyw i był świadkiem złamania przez podejrzanego prawa, o które ma zostać oskarżony. Jeżeli jednak takie aresztowanie bez nakazu okaże się bezpodstawne, oficer będzie musiał zmierzyć się z bardzo poważnymi konsekwencjami.

KOMUNIKACJA RADIOWA

Preambuła

Dokument ma na celu określenie zasad wymiany informacji drogą werbalną w czasie rzeczywistym poprzez zastosowanie urządzeń radiowych. Regulacje dotyczą zarówno komunikacji wewnątrz Biura Szeryfa, jak i kontaktu z innymi instytucjami. Wytyczne skierowane są do wszystkich funkcjonariuszy i pracowników Blaine County Sheriff's Office, bez względu na jednostkę organizacyjną i szczebel zaszeregowania.

Rozdział I. Podstawy komunikacji radiowej

1.1. Alfabet fonetyczny

W trakcie prowadzenia komunikacji drogą radiową trzeba mieć świadomość, że jakość transmisji zależy od wielu czynników. Wpływ na to mają między innymi warunki pogodowe, zakłócenia pochodzące od działających w pobliżu urządzeń, a także obecny stan techniczny radiostacji. Z uwagi na charakter pracy służby mundurowej, w większości przypadków transmisja musi być prowadzona w sposób szybki. Próba przekazania informacji może się okazać nieefektywna i bezcelowa w momencie, kiedy przekaz może nie zostać zrozumiany przez odbiorcę. Z uwagi na wcześniej wymienione czynniki, wymawiane pojedynczo litery mogą zostać źle zinterpretowane. W związku z tym zagrożeniem, wdrożony w życie został alfabet fonetyczny. Jeśli funkcjonariusz musi przekazać w swojej wiadomości pojedynczą literę (np. w numerze rejestracyjnym pojazdu, adresie lub kryptonimie wywoławczym jednostki), powinien on obowiązkowo zastosować jej odpowiednik fonetyczny. Pełny alfabet fonetyczny zostaje przedstawiony poniżej.

Spoiler

- A ADAM
- **B** BOY
- C CHARLES
- D DAVID
- **E** EDWARD
- F FRANK
- G GEORGE
- H HENRY
- I IDA
- **J** JOHN
- K KING
- L LINCOLN
- M MARY
- N NORA
- O OCEAN
- P PAUL
- Q QUEEN

- R ROBERT
- S SAM
- T TOM
- U UNION
- V VICTOR
- W WILLIAM
- X X-RAY
- Y YELLOW
- **Z** ZEBRA

((Większość komunikacji radiowej w grze odbywa się za pomocą pisemnego czatu In Character. Z uwagi na to nie jesteśmy w stanie odczuć realnych przeciwności, jakie wynikają z korzystania z radiotelefonu. Celem zapewnienia jak największego poczucia realizmu, korzystanie z alfabetu fonetycznego jest <u>obowiązkowe</u> (zwłaszcza podczas podawania numerów rejestracyjnych/kryptonimów jednostek). Za poprawną formę uznaje się stosowanie odpowiednika fonetycznego zapisanego <u>wielkimi literami</u>.))

1.2. Kanały komunikacyjne

1.2.1. Charakterystyka transmisji

Departament dysponuje zarezerwowanym przedziałem częstotliwości w zakresie pasma fal decymetrowych (VKF/UHF). Przedział rozpoczyna się na częstotliwości 470 MHz, a kończy na 512 MHz. Dzieli się on na nienachodzące na siebie kanały komunikacyjne, zapewniające relatywnie dobrą jakość transmisji. Komunikacja odbywa się w systemie *półdupleksu* (*half-duplex*). Oznacza to, że transmisja może zostać nawiązana w obu kierunkach. Komunikaty są odbierane i nadawane w sposób naprzemienny.

1.2.2. Countywide Broadcast Channel

Departament dysponuje wieloma kanałami. Większość z nich jest zarezerwowana dla konkretnych jednostek organizacyjnych. Ze względów bezpieczeństwa i wygody ((czytaj: z uwagi na ograniczenia skryptowe i prymitywność gry.)), wszystkie meldunki dot. statusu, aktywności lub interwencji muszą być przekazywane poprzez kanał główny (*Countywide Broadcast Channel*). Za pośrednictwem tego kanału, centrala przekazuje zgłoszenia z numeru alarmowego oraz informacje od innych instytucji.

((Reagowanie na zgłoszenia z numeru alarmowego 911 (lub z kanału departamentowego) bez wcześniejszego odegrania centrali jest uznawane za Metagaming. Centrala powinna być odgrywana przez najstarszego stopniem członka frakcji. Jeśli jednak z jakiegoś powodu nie jest w stanie tego zrobić (bo na przykład jest AFK), centralę może odegrać dowolny członek frakcji minutę po napłynięciu zgłoszenia. Zaleca się poinformowanie o chęci odegrania centrali poprzez grupowy kanał Out Of Character, celem uniknięcia duplikacji tej samej transmisji. Kwestię wypowiedzi centrali symuluje się poprzez dodanie "[SCC]" (co jest skrótem od *Sheriff's Communication Center* na początku transmisji radiowej.

Przykład:

- "/r [SCC] Zgłoszenie o rannym poszkodowanym! Wolne jednostki, CODE 3!"
- "/r JOHN-121, 10-4, CODE 3"

Należy zwrócić uwagę na to, że każde inne formy (np. *C*, *SCC*, [C]) są niedopuszczalne.))

1.2.3. Kanały taktyczne

Na potrzeby specjalnych sytuacji lub interwencji (np. pościg zmotoryzowany, obława) przygotowane zostały specjalne kanały taktyczne. Z danego kanału taktycznego korzystają wszystkie jednostki, które uczestniczą w danym incydencie. Używają go tak długo, jak długo wymagana jest dynamiczna komunikacja na miejscu akcji. Za pośrednictwem tych częstotliwości nie da się nawiązać łączności z centralą. Przed przejściem na kanał taktyczny należy upewnić się, czy nie jest on obecnie wykorzystywany na potrzeby innych działań. Zarówno rezerwację, jak i zwolnienie danego kanału taktycznego należy zasygnalizować poprzez *Countywide Broadcast Channel*.

((Zależnie od sytuacji, komunikacja za pośrednictwem kanałów taktycznych może być prowadzona za pomocą:

- czatu pisemnego w grze,
- odpowiedniego kanału głosowego na komunikatorze TeamSpeak 3.

Aby jak najmocniej skupić się na dobrej grze In Character, ograniczmy komunikację głosową do absolutnego minimum. Kanały taktyczne znajdujące się na frakcyjnym serwerze TeamSpeak mają charakter w pełni IC. Oznacza to, że zabrania się przekazywania tam jakiejkolwiek treści Out Of Character (w tym informacji o AFK, interwencji członka ekipy serwera, krytycznym błędzie gry itp). Jeśli ktoś chce głosowo nawiązać do jakiegoś problemu OOC przed powiadomieniem o tym na kanale pisemnym, musi na to znaleźć jakieś wytłumaczenie mające wydźwięk In Character (np. "problemy techniczne").

Komunikację głosową dopuszcza się tylko i wyłącznie podczas:

- pościgu pieszego/zmotoryzowanego;
- zorganizowanych akcji/operacji (za zgodą/na wniosek Supervisora);
- podczas operacji koordynowanych ze wsparciem powietrznym (tylko, jeśli pilot jest sam w śmigłowcu);
- podczas działań specjalnych (dotyczy tylko wyspecjalizowanych jednostek).

Decydując się na korzystanie z kanału taktycznego należy przenieść się na odpowiedni kanał TeamSpeak niezależnie od tego, czy wymagana jest komunikacja głosowa. Po zakończeniu korzystania z danego kanału, należy powrócić na odpowiedni kanał jednostki. Lista dostępnych użytkowników na serwerze TeamSpeak jest poniekąd spisem aktywnych jednostek i mówi co nieco o ich obecnej aktywności. Jeśli dana sytuacja nie kwalifikuje się do komunikacji głosowej, należy się po prostu nie odzywać. Każda inna forma komunikacji powinna być prowadzona

poprzez "/r", dodając na początku odpowiedzi odpowiedni prefiks (tak jak w przypadku odgrywania centrali).

Dostępne obecnie prefiksy:

- [TAC1]
- [TAC2]
- [TAC3]

Przykładowe zastosowania:

- "/r [TAC2] Ok, gdzie dokładnie jesteś?"
- "/r [TAC1] Potrzebna pomoc na blokadzie wschodniej."

Wszystkie inne formy prefiksów (np. "*TAC1", "[T1]", "*T1") są uznawane za niepoprawne i nie powinny być stosowane.))

1.2.4. Kanał międzydepartamentowy

Kanał międzydepartamentowy służy do nawiązania kontaktu z innymi instytucjami publicznymi działającymi na terenie stanu San Andreas. Kanał ten nie jest dostępny dla jednostek w terenie. Nasłuch kanału międzydepartamentowego posiada tylko i wyłącznie centrala, która pełni formę pośrednika. Sheriff's Communication Center odpowiada za przekazywanie informacji z kanału międzydepartamentowego do konkretnych jednostek i odwrotnie. Z uwagi na znaczne różnice w wewnętrznych protokołach komunikacyjnych poszczególnych instytucji, na kanale międzydepartamentowym nie używa się żadnych kodów radiowych. Podstawą komunikacji między dwiema organizacjami jest nawiązanie łączności. Instytucje adresuje się przy pomocy akronimów ich oficjalnych nazw. Każda pojedyncza wiadomość powinna być rozpoczynana akronimem instytucji przekazującej daną informację.

((Kanał międzydepartamentowy dostępny jest pod komendą "/d". Obsługiwany jest przez centralę, która powinna być odgrywana na tych samych zasadach, co odbieranie zgłoszeń z numeru 911 (patrz: 1.2.2.). Każda wiadomość na "/d" powinna być poprzedzona frazą "[SCC]". Tylko i wyłącznie centrala posiada nasłuch kanału międzydepartamentowego, tak więc używanie informacji z tego czatu bez wcześniejszego odegrania przekazania wiadomości przez centralę jest uznawane za Metagaming. Pod żadnym pozorem nie wolno na tym czacie przekazywać wiadomości OOC (nawet przy zastosowaniu podwójnych nawiasów).

Przykładowe zastosowania:

- "/d [SCC] BCSO, LSFD."
- "/d [SCC] BCSO, ranny funkcjonariusz na Pasadena Boulevard. Market. Nieprzytomny, rana postrzałowa nogi. Pierwsza pomoc w toku."))

Rozdział II. Kody radiowe i znaki wywoławcze

2.1. Przeznaczenie wprowadzonych restrykcji

Aby można było ustanowić połączenie pomiędzy dwiema jednostkami, transmisja musi zostać odpowiednio zaadresowana. Najbardziej efektywna komunikacja charakteryzuje się przekazaniem jak największej ilości informacji, przy jak najkrótszym czasie zajęcia kanału. Z uwagi na to, stosuje się różnorakie *znaki wywoławcze* oraz *kody radiowe*. Elementy te pozwalają na przekazanie dużej ilości cennych informacji w bardzo zwięzłej formie. Ponadto, ma to swoje uzasadnienie w kwestiach bezpieczeństwa. Za pośrednictwem radia nie wolno przekazywać danych osobowych funkcjonariuszy (tj. imienia, nazwiska, daty urodzenia itp). Nieprzeszkolona osoba postronna, która usłyszy funkcjonariusza porozumiewającego się za pośrednictwem kodów radiowych, nie jest w stanie przyjąć do wiadomości pełnego znaczenia transmisji.

2.2. Znaki wywoławcze

Znaki wywoławcze służą do adresowania jednostek i funkcjonariuszy. Sam znak zawiera kluczowe informacje na temat specyfiki danej jednostki. W ten sposób funkcjonariusz jest w stanie rozróżnić, z jakim typem patrolu ma do czynienia (np. czy z jednoosobowym czy dwuosobowym). W większości przypadków (gdyż funkcjonują także szczególne przypadki) każdy znak wywoławczy składa się z jednej litery alfabetu i indywidualnego numeru jednostki. Każdej literze odpowiada konkretny typ jednostki. Indywidualny numer jednostki jest (zazwyczaj) numerem operacyjnym wozu lub numerem odznaki funkcjonariusza. W trakcie prowadzenia komunikacji radiowej, litera określająca typ jednostki powinna być rozwijana do pełnej formy zgodnie z przyjętym alfabetem fonetycznym. Dopuszcza się równoległe funkcjonowanie kilku jednostek o tym samym numerze, ale innej literze. Zgodnie z definicją znaku wywoławczego jest to dopuszczalne. Nie jest to jednak powszechna praktyka i dotyczy głównie tylko niektórych sytuacji.

Istnieją również szczególne przypadki znaków wywoławczych. Litera zostaje w nich zastąpiona pełnym słowem, które nie ma nic wspólnego z alfabetem fonetycznym, a bezpośrednio nawiązuje do przeznaczenia danej jednostki. Znak wywoławczy może (lecz nie musi) mieć inne znaczenie w zależności od tego, jaki numer jednostki jest mu przyporządkowany.

Lista używanych znaków wywoławczych:

Spoiler

Podstawowe znaki wywoławcze:

- A(DAM) jednostka Aggressive Driving Task Force;
- C(HARLES) jednostka kapitana;
- **D**(AVID) jednostka patrolowa, dwuosobowa;
- F(RANK) patrol pieszy;
- I(DA) indywidualny funkcjonariusz;
- **J**(OHN) jednostka patrolowa, jednoosobowa;
- **K**(ING) jednostka K9;
- **L(**INCOLN) jednostka porucznika;
- **M**(ARY) jednostka motocyklowa;
- N(ORA) jednostka holownicza;

- O(CEAN) jednostka wodna;
- **S**(AM) jednostka sierżanta;
- **U**(NION) jednostka typu "Report-Taking";
- **V**(ICTOR) jednostka Investigations Bureau;
- Y(ELLOW) jednostka Special Response Unit;
- **Z**(EBRA) jednostka specjalnego przeznaczenia.

Znaki wywoławcze szczególnego przeznaczenia:

- AIR jednostka Aviation Unit;
- STAFF-1 jednostka Szeryfa;
- STAFF-2 jednostka Asystenta Szeryfa;
- COMMAND-1 mobilne centrum dowodzenia nr 1.

Istotne objaśnienia:

- Znak IDA powinien być zawsze stosowany tylko i wyłącznie z indywidualnym numerem funkcjonariusza (odznaki);
- Znak FRANK powinien być używany z numerem odznaki funkcjonariusza, który jest dowódcą patrolu pieszego.

((Znaki wywoławcze (niezależnie od sytuacji) powinny być przedstawiane w pełnej formie, która składa się z:

- Prefiksu zapisanego wielkimi literami, będącego pełnym rozwinięciem fonetycznym lub szczególnym wyrażeniem;
- Myślnika, który oddziela bez żadnych spacji prefiks od numeru;
- Numeru jednostki lub odznaki (zależnie od kontekstu).

Żadne inne formy <u>nie są akceptowalne</u>. Najmniej znaczące zera występujące w numerze jednostki powinny być pomijane (np. zamiast ADAM-014 to ADAM-14, zamiast ADAM-001 to ADAM-1). Pomijanie najmniej znaczących zer nie dotyczy tagu jednostki, który ustawiany jest w nicku na serwerze TeamSpeak.

Przykłady <u>prawidłowo</u> zapisanych znaków wywoławczych:

- ADAM-54
- DAVID-421
- IDA-102
- STAFF-1
- AIR-1

Przykłady <u>nieprawidłowo</u> zapisanych znaków wywoławczych:

- ADAM 54
- Adam 54
- A54
- A-54
- Adam-54
- ADAM- 54
- ADAM -54
- ADAM 54

Niestosowanie się do zasad zapisu znaków wywoławczych będzie rygorystycznie karane.))

2.3. Kody radiowe

Kody radiowe stanowią istotne ułatwienie przekazu informacji. Jeśli da się opisać daną czynność lub sytuację za pomocą kodu, to kod ten powinien zostać obowiązkowo użyty. Jeśli jednak taki kod nie istnieje, funkcjonariusz powinien krótko i zwięźle opisać sytuację przy pomocy języka naturalnego. Biuro Szeryfa hrabstwa Blaine korzysta z dwóch kategorii kodów radiowych: podstawowych i dziesiętnych. Kody podstawowe składają się z frazy *CODE* oraz stałego numeru. W niektórych przypadkach dodawana jest także litera, reprezentująca szczególną wariację danego kodu (np. *CODE 4A*). Kody dziesiętne mają postać dwuczłonową, z czego pierwszy człon to zawsze liczba 10. Drugi człon to zmienny numer, od którego zależy znaczenie danego kodu. Poniżej zostaje przedstawiona lista wszystkich obowiązujących kodów.

Spoiler

Kody podstawowe:

- **CODE 1** potwierdź zrozumienie przekazu.
- **CODE 2** jazda priorytetowa, brak sygnałów świetlnych i dźwiękowych.
- CODE 3 jazda alarmowa, sygnały świetlne i dźwiękowe.
- CODE 4 asysta na miejscu interwencji nie jest już dłużej potrzebna, sytuacja jest pod kontrolą.
- **CODE 4 A(DAM)** wsparcie będące w drodze nie jest potrzebne, na miejscu jest wystarczająca ilość jednostek, sytuacja nie jest jeszcze rozwiązana.
- CODE 4 I(DA) wsparcie nie jest potrzebne, brak konieczności interweniowania, wymagane pozyskanie informacji.
- CODE 4 N(ORA) wsparcie nie jest potrzebne, brak śladów przestępstwa.
- CODE 5 trwa obserwacja, jednostki oznakowane trzymać się z dala od wskazanego miejsca.
- CODE 6 interwencja poza pojazdem.
- CODE 7 przerwa na posiłek.
- CODE 8 prośba o sprawdzenie danych...
- **CODE 99** ranny funkcjonariusz, potrzebne wsparcie wszystkich jednostek.

Kody dziesiętne:

- 10-1 uwaga, do wszystkich jednostek!
- 10-2 jednostka w drodze.
- 10-3 jednostka na miejscu.
- **10-4** zrozumiałem.
- **10-5** zatrzymanie drogowe.
- 10-6 pościg.
- 10-7 jednostka niedostępna dla wezwań.
- 10-8 jednostka dostępna dla wezwań.
- 10-9 podejrzany został zatrzymany i zabezpieczony.
- 10-10 poszukiwany...
- 10-11 potrzebny Supervisor.
- 10-12 potrzebne wsparcie, odpowiedzieć CODE 2.
- **10-13** potrzebne wsparcie, odpowiedzieć CODE 3.
- 10-14 potrzebny transport.
- 10-15 potrzebny holownik.
- 10-16 potrzebna pomoc medyczna.
- **10-17** potrzebna straż pożarna.
- 10-18 potrzebne wsparcie jednostki taktycznej.
- **10-19** powrót do...
- 10-20 pozycja...
- 10-99 funkcjonariusz potrzebuje natychmiastowej pomocy, gdyż jest w niebezpieczeństwie.

Istotne adnotacje

- CODE 1 używany jest w sytuacji, kiedy nie otrzymano od adresata wiadomości radiowej potwierdzenia zrozumienia nadanego komunikatu. Zakomunikowanie CODE 1 jest równoważne z prośbą potwierdzenia zrozumienia ostatniej wiadomości.
- CODE 2 określa rodzaj odpowiedzi na wezwanie. Pojazd powinien dotrzeć na miejsce jak najkrótszą trasą, przestrzegając wszystkich przepisów ruchu drogowego. Użycie sygnałów świetlnych i dźwiękowych jest wzbronione.
- CODE 3 określa rodzaj odpowiedzi na wezwanie. Pojazd powinien dotrzeć na miejsce jak najszybciej, zachowując szczególną ostrożność. Należy użyć sygnały świetlne i dźwiekowe.
- CODE 4 stosowany jest wtedy, kiedy sytuacja na miejscu zdarzenia została
 rozwiązana i asysta innych jednostek nie jest już potrzebna. Zazwyczaj ogłaszany
 jest przez Supervisora, osobę kierującą interwencją lub jednostkę inicjującą.
 Wszystkie jednostki będące na miejscu zdarzenia (jak i te, które dopiero
 dojeżdżają), za wyjątkiem jednostki ogłaszającej, powinny zakończyć interwencję i
 wrócić do standardowych czynności.
- CODE 4 ADAM stosowany jest w przypadku, kiedy sytuacja na miejscu zdarzenia nie została rozwiązana, ale wsparcie jednostek dojeżdżających nie jest już potrzebne. Jednostki, które są dopiero w drodze na miejsce zdarzenia powinny wrócić do standardowych czynności.

- CODE 4 IDA stosowany jest wtedy, kiedy wsparcie innych jednostek (zarówno
 tych dojeżdżających, jak i tych będących na miejscu zdarzenia) nie jest już
 potrzebne. Jednostka ogłaszająca zaznacza, że zostaje na miejscu trzeba tylko i
 wyłącznie pozyskać informacje. Wszystkie pozostałe jednostki powinny powrócić
 do wykonywania standardowych czynności.
- CODE 4 NORA ogłaszany jest w sytuacji, w której na miejscu zdarzenia nie ma śladów aktywności przestępczej (tj. otrzymano fałszywe wezwanie). Wszystkie jednostki uczestniczące w interwencji powinny wrócić do standardowych czynności.
- CODE 5 ogłaszany jest dla danego obszaru w momencie, kiedy jest prowadzona tam ważna obserwacja. Wszystkie jednostki oznakowane zobowiązane są do nie wjeżdżania na strefę, dla której ogłoszono ten kod. Zakończenie obserwacji musi zostać odwołane za pośrednictwem Countywide Broadcast Channel (np. Odwołanie CODE 5 dla Idlewood).
- CODE 6 powinien być ogłaszany wraz z lokalizacją i powodem interwencji.
- *CODE 7* powinien zostać nadany wraz z lokalizacją. Ogłoszenie tego kodu nie jest równoważne z niedostępnością dla wezwań.
- CODE 8 ogłasza się wraz z numerem rejestracyjnym pojazdu lub danymi osobowymi osoby do sprawdzenia.
- CODE 99 należy nadać w trakcie sytuacji, w której funkcjonariusz został poważnie raniony i wymaga natychmiastowej pomocy. Jeśli jest to możliwe, należy podać lokalizację. Wszystkie jednostki powinny odpowiedzieć CODE 3 na to wezwanie. Nie wymaga się podania znaku wywoławczego jednostki wzywającej.
- Okoliczności wykorzystania kodu 10-5 określają wytyczne dot. zatrzymania drogowego.
- Okoliczności wykorzystania kodu 10-6 określają wytyczne dot. operacji pościgowych.
- Kod 10-9 powinien być ogłoszony, gdy podejrzany został skuty, przeszukany i pozbawiony nielegalnych i/lub niebezpiecznych przedmiotów.
- Kod *10-10* powinien być stosowany wraz z jak najbardziej szczegółowym opisem pojazdu/osoby oraz lokalizacji, w której obiekt był ostatni raz widziany.
- Kod 10-16 wymaga określenia stanu poszkodowanego.
- Kod 10-99 dotyczy sytuacji, w której funkcjonariusz znajduje się w bezpośrednim niebezpieczeństwie i może zaraz zostać raniony. Wolne jednostki powinny odpowiedzieć CODE 3.

((Używanie kodów radiowych jest obowiązkowe. Jeżeli coś da się za ich pomocą opisać, należy to zrobić. Kody należy przedstawiać w takiej formie, w jakiej występują w podręczniku. Każda inna forma jest zabroniona. Nie należy zapisywać liczb słownie, od tego są cyfry. Kody podstawowe powinny być zapisywane wielkimi literami. Kody dziesiętne muszą trzymać się formatu "10-XX". Nieznaczące zera należy pomijać (np. 10-6 zamiast 10-06).

Poprawnie zapisane kody:

- CODE 6,
- CODE 4 IDA,
- 10-99.

Przykłady niepoprawnie zapisanych kodów:

- Code 6.
- Code Six,
- Kod szósty,
- '20,
- 10 20,
- Code 4I,
- Code 4 Ida.))

Rozdział III. Komunikacja w praktyce

3.1. Wprowadzenie do technik komunikacji radiowej

Aby komunikacja mogła przebiegać sprawnie, funkcjonariusze muszą stosować się do odgórnie ustalonych reguł. Zastosowanie samych kodów radiowych i znaków wywoławczych nie gwarantuje sukcesu. Wiadomości muszą być odpowiednio adresowane, a informacje przekazywane w przystępny sposób. Rozdział ten poświęcony jest technikom komunikacji radiowej.

3.2. Rejestracja w spisie aktywnych jednostek

W momencie rozpoczęcia zmiany, każdy funkcjonariusz <u>musi</u> mieć przypisany swój znak wywoławczy wraz z pojazdem. Nie oznacza to, że może (lub musi) rozpoczynać działania patrolowe. W tym celu powinien on jak najszybciej zameldować się pod znakiem wywoławczym pojazdu, do którego jest przypisany. Jeśli jednak przypisany pojazd nie jest z jakiegoś powodu dostępny (bo np. partner z niego korzysta wraz z innym funkcjonariuszem), powinien udać się do wolnego pojazdu rezerwowego i zameldować się pod jego znakiem wywoławczym. Meldunki dot. zmiany znaku wywoławczego powinny być transmitowane za pośrednictwem *Countywide Broadcast Channel*.

Meldunek rozpoczęcia zmiany powinien obowiązkowo zawierać:

- numer odznaki funkcjonariusza,
- informację o rozpoczęciu zmiany,
- znak wywoławczy jednostki, pod którą się rejestruje.

Poprawnie złożone meldunki mogą brzmieć w następujący sposób:

- IDA-200, rozpoczęcie zmiany pod JOHN-300.
- IDA-123, rozpoczęcie zmiany jako UNION-21.
- IDA-420, rozpoczęcie zmiany, dołączenie pod SAM-37.

Czasami może dojść do sytuacji, w której to funkcjonariusz chce dołączyć pod znak wywoławczy operującej już jednostki. Jeśli wymaga to zmiany struktury znaku (np. w przypadku transformacji

patrolu jednoosobowego w dwuosobowy [JOHN -> DAVID]), funkcjonariusz pracujący obecnie pod tym znakiem powinien go zwolnić.

Przykład poprawnego zwolnienia znaku wywoławczego:

• IDA-124, zwolnienie JOHN-300.

<u>Jeżeli znak wywoławczy jest wolny, dwóch funkcjonariuszy może go objąć w przykładowy sposób:</u>

• IDA-124, IDA-123, objęcie DAVID-300.

Wystarczy, że tylko jeden funkcjonariusz z pary złoży w ich imieniu meldunek. Zakończenie zmiany powinno zostać przeprowadzone według analogicznej procedury, co rozpoczęcie.

Przykład:

• IDA-124, zwolnienie JOHN-300, zakończenie zmiany.

((Rejestr jednostek to nic innego, jak lista osób będących online na serwerze TeamSpeak 3. Każdy członek frakcji musi posiadać w tagu swojego nicku znak wywoławczy jednostki, pod jaką obecnie operuje. Przed obraniem danego znaku wywoławczego należy dokładnie upewnić się, czy nie jest on używany. Zaleca się przejrzenie wszystkich kanałów przed podjęciem tej decyzji. Należy mieć na uwadze, że niektóre jednostki mogą znajdować się obecnie na kanałach taktycznych, a nie na częstotliwościach swoich jednostek. W pierwszej kolejności należy objąć znak wywoławczy na TeamSpeak'u (tj. dostosować nick i przenieść się na kanał jednostki), a dopiero potem odegrać to w grze.

Przykłady poprawnie zapisanych nicków TeamSpeak:

- [JOHN-300] John Doe
- [DAVID-024] Clark Clarky
- [AIR-001] Johny Bravo))

3.3. Prowadzenie komunikacji

Aby rozpocząć komunikację, należy nawiązać połączenie z adresatem wiadomości. Zazwyczaj jest nim konkretna jednostka lub centrala. W pierwszej kolejności należy podać znak wywoławczy nadawcy, a zaraz po tym znak wywoławczy adresata. Nie zaleca się nadawania komunikatu przed otrzymaniem zgody na transmisję.

Przykład nawiązania łączności:

- JOHN-58, DAVID-88.
- DAVID-88. mówcie JOHN-58.
- JOHN-58, musimy się spotkać na Mullholand.

• DAVID-88, 10-4.

Każdy komunikat (oprócz wyjątków, np. *CODE* 99) powinien rozpoczynać się znakiem wywoławczym jednostki go nadającej. Centralę należy adresować za pomocą słowa 'centrala'. Istnieją sytuacje, w których meldunek nadaje się do wielu jednostek jednocześnie (np. aktualizacja statusu jednostki, rozpoczęcie interwencji) bez wskazania konkretnego adresata. W takiej sytuacji nie trzeba adresować wiadomości, a jedynie złożyć sam meldunek.

Przykłady poprawnych meldunków:

- DAVID-88, 10-5 czarny Sultan, ADAM-BOY-4-1-2, 10-20 Pasadena Boulevard, Market, CODE 6.
- DAVID-37, CODE 3.
- DAVID-52, 10-6 zielone Buffalo, Market na północ, TAC1.

3.4. Komunikacja z innymi departamentami

Komunikacja z innymi departamentami odbywa się za pomocą kanału międzydepartamentowego, do którego dostęp ma tylko i wyłącznie centrala. Każdy komunikat powinien być poprzedzony akronimem "BCSO". Adresując wiadomość do konkretnego departamentu, dyspozytor powinien zastosować akronim konkretnej instytucji. Na kanale międzydepartamentowym nie wolno stosować kodów radiowych ani żargonu policyjnego, gdyż odbiorca może mieć problem z odebraniem przekazu wiadomości.

Przykład nawiązania poprawnej komunikacji:

- BCSO, LSFD.
- LSFD, mówcie BCSO.
- BCSO, potrzebny ambulans na Grape Street. Mężczyzna, rana postrzałowa w nogę. Nieprzytomny, oddycha. Pierwsza pomoc w toku.
- LSFD, zrozumialem. Wysyłam ambulans!

((3.5. Aspekty OOC komunikacji radiowej

Stosowanie języka angielskiego mieszanego z językiem polskim wygląda komicznie. Często autor tego typu wiadomości nie posiada wystarczających zdolności lingwistycznych, przez co dodatkowo kaleczy obcy mu język. Z tego też powodu ograniczamy tylko i wyłącznie użycie j. angielskiego do nazw własnych i skrótów (np. nazwy instytucji, rangi, etc). Wszystkie komunikaty powinny być w języku polskim. Zasada ta dotyczy zarówno czatu pisemnego, jak i komunikacji głosowej.

Przykłady zakazanych zwrotów:

- Officer down;
- Officer needs help;
- Officer needs assistance;
- Requesting backup;

- Traffic stop;
- Felony traffic stop;
- Shots fired.

Kody radiowe na kanale głosowym powinny być wymawiane po polsku.

Przykłady poprawnie wymawianych kodów:

- Kod szósty;
- Dziesięć dwadzieścia.

Przykłady niepoprawnie wymawianych kodów i zwrotów:

- Kołd siks,
- Ten tłoni;
- Szots fajred!
- Salfbalnd.

Proszę wziąć sobie to do serca.))

PROWIZORYCZNA LISTA ZASAD

Temat ten ma czysto charakter Out Of Character. Zostaje on utworzony z uwagi na to, że nie udało się wyprodukować wszystkich pełnowymiarowych wytycznych do czasu startu serwera. Dokumenty te oczywiście będą systematycznie dodawane, jednak frakcja musi zacząć funkcjonować już teraz. Przepraszam za nieoficjalny wydźwięk tego tematu.

Generalne zasady:

- Proszę pamiętać o tym, by nie biegać po służbie z włączonym /duty.
- To, że serwer nie jest w 100% gotowy nie oznacza, że możemy pozwolić sobie na luzy. Musimy sprawić jak najlepsze wrażenie, także dajemy z siebie 200% normy.
- W chwili obecnej nie ma elementów skryptowych takich jak mandaty, areszt, radar itp. Możemy skupić się na kreowaniu charakterów naszych postaci. /me i /do to nasi najlepsi przyjaciele.
- Skupiamy się w 100% na grze IC. Staramy się unikać czatu Out Of Character przy osobach postronnych.
- Jeśli ktoś płacze na kanale OOC, ignorujemy go. Jeżeli rozgrywka z typek uniemożliwia grę, wzywamy członka ekipy. Nie wymierzamy sprawiedliwości OOC na własną rękę.
- Jeśli jest jakiś problem natury skryptowej (zabrakło paliwa w radiowozie i nie da się go zatankować, nie ma uprawnień do czegoś tam) - od razu piszemy do zarządu frakcji. Zarząd wie, co zrobić z daną sytuacją lub gdzie dalej przekierować te informacje.
- Stosujemy się do obowiązujących procedur. Kładziemy duży nacisk na aspekty prawne, które dotyczą funkcjonariuszy w USA.
- Jeśli jakiś noob nas prowokuje (np. Waltonem, skuterem) to ignorujemy go.
 Musimy liczyć się z tym, że wiele osób wchodzi na serwer tylko po to, żeby porobić sobie śmieszki lub uprzykrzyć grę innym. Musimy być mądrzejsi i nie możemy karmić trolla.

Opis, wizerunek:

- Błagam, nie witajcie siebie (ani nikogo innego) słowem "czołem". Badania naukowców z USA dowodzą, że tego typu sformułowanie niesie ze sobą silne dawki promieniowania jonizującego, które w tej ilości jest silnie kancerogenne. W skrócie: oduczcie się tego, bo jest to NOOb\$kie.
- Słowo "witam" jest często używane w nieprawidłowych sytuacjach. "Witam" powinien mówić gospodarz imprezy/domu, a nie - jak nas nauczyło RP - klient w urzędzie czy policjant podczas zatrzymania drogowego.
- Nie używajcie na czacie IC gotowych emotikonek, który są automatycznie zamieniane na '/me' (np. ":D")
- Wasze postacie nie muszą być przesadnie krawaciarskie względem siebie.
 Kreujcie je po prostu na zwykłych, dorosłych ludzi. Unikajcie gimbusiarskiego zachowania i pokazywania języka co drugie słowo.
- Póki co nie ma jeszcze procedur, które by dotyczyły umundurowania. Swój wizerunek kreujemy na wzór LASD (tj. koszula khaki, spodnie ciemnizoelone).

- Zwykli funkcjonariusze patrolowi nie mają dostępu do kamizelek taktycznych, kabur udowych i innych mistyfikacji. Najlepiej w /opis skupcie się na opisie cech fizycznych swojej postaci, a nie dodawajcie nic o ubiorze.
- Sprawa Bodycamów nie została jeszcze ustalona z administracją. Na ten moment ich nie odgrywamy i zapominamy o ich egzystencji.
- Każdy opis na służbie powinien (w zależności od rangi) zaczynać się od tagu:
 - o [RCSO | Deputy Sheriff | I. Nazwisko | nr odznaki]
 - [RCSO | Sergeant | I. Nazwisko | nr_odznaki]
- Przykłady tagów w opisie:
 - o [RCSO | Deputy Sheriff | R. Suggs | 115]
 - o [RCSO | Sergeant | M. Lemieux | 111]
- Przyłóżcie się do swoich opisów. Niech zawierają coś więcej, niż sam obowiązkowy tag. Najlepiej wypełnić cały limit znaków rzeczową treścią, która niesie istotne informacje na temat naszej postaci.

Hierarchia, podstawowe sprawy:

- Szeryf (ang. Sheriff) to odpowiednik Szefa Policji z Police Department. Szeryf jest tylko jeden.
- W Departamencie Policji są Oficerowie Policji (ang. Police Officer).
 Odpowiednikiem w Departamencie Szeryfa jest Zastępca Szeryfa (ang. Deputy Sheriff).
- Oficjalnie, w naszej frakcji jest tylko i wyłącznie 6 rang (Sheriff, Assistant Sheriff, Captain, Lieutenant, Sergeant, Deputy Sheriff). Każda ranga może (lecz nie musi) posiadać swoje poziomy kwalifikacji (ang. qualification level), które określają kompetencje ich posiadacza na podstawie certyfikatu POST (ang. Peace Officer Standards and Training; ten certyfikat jest zależny od stanu). Bardziej kompetentne osoby mogą pełnić bardzo odpowiedzialne stanowiska (np. FTO, instruktor, Watch Deputy), przez co są naturalnie usytuowani w hierarchii wyżej. Dalej jest to jednak ta sama ranga (np. Q2 jest w praktyce dalej na tej samej randze co Q3, jednak Q3 może być [z uwagi na stanowisko] jego przełożonym) i nie należy odwalić maniany typu "Witam, Deputy Sheriff Q2 kłania się, poproszę dokumenciki". Poziom kwalifikacji to nie ranga i nie należy się z tym jako awansem. Awansem może być promocja z Deputy Sheriff na Sergeant, lub przejście z funkcjonariusza patrolowego na nadzorcę pierwszego kontaktu.
- Niektóre stanowiska (zwłaszcza te dla Q3 i Q4) posiadają własne naszywki w postaci szewronów, które podkreślają ich wagę.

Zatrzymania drogowe:

- Trzymamy się modelu amerykańskiego. Pamiętamy o tym, że <u>rutynowe kontrole</u> <u>są nielegalne</u>. Gostek musi złamać prawo albo popełnić wykroczenie, abyśmy mogli go zatrzymać.
- Zapalamy sygnały świetlne, dajemy mu krótki pisk na dźwiękowych. Jeśli się nie zatrzymuje, włączamy na dłużej dźwiękowe i prosimy gostka o to, aby zjechał na pobocze.

- Zatrzymujemy się za nim w bezpiecznej odległości w taki sposób, aby prawa oś
 naszego radiowozu znajdowała się mniej więcej na wysokości środka zderzaka
 pojazdu zatrzymywanego.
- Meldujemy na radiu według schematu: [kod zatrzymania drogowego], [kolor auta] [marka samochodu], [numery rejestracyjne], [ilość osób w środku], [pozycja najpierw dzielnica, potem ulica i/lub szczególne miejsce], [code 6].
- Jeśli nie czujemy się pewni lub gostków jest więcej wzywamy wsparcie.
- Kierowca idzie od lewej strony, partner od prawej. Jeśli to konieczne zaczynamy dopiero wtedy, gdy otrzymamy wsparcie.
- Podczas podchodzenia można odegrać, że rozglądamy się po wnętrzu pojazdu.
 Można zapytać na /do, czy widać coś podejrzanego. Dobrze to o nas świadczy.
- Podchodząc do okna kierowcy nie trzeba wylatywać z "Witam, aspirant szeryfowy
 P. Okolsky, Komenda Powiatowa Szeryfa Red County, porposze dokumenty". Po
 to jest nametag i numer odznaki, aby nie trzeba było za każdym razem się
 przedstawiać. Prosimy o dowód rejestracyjny, prawko i polisę.
- Można zagadać do typa, czy posiada przy sobie broń, czy spożywał alkohol, czy miał jakieś nielegalne substancje przy sobie. Jakaś taka gadka szmatka - żeby było spoko.
- Wracamy do wozu (wraz z partnerem) i odgrywamy, że sprawdzamy typa (lub prosimy o sprawdzenie poprzez radio)
- Nie zapraszamy typa do radiowozu na tylne siedzenie, nie musimy pokazywać mu żadnego porno-nagrania z pogwałcenia przepisów ruchu drogowego. To nie polsza, tylko 'murica.
- Decydujemy co robimy z fantem i jeśli trzeba, to drukujemy mandat (tak, radiowozy w USA są wybajerzone i mają drukarki w podłokietnikach)
- Mandaty raczej odgrywamy póki co na /me i /do, bo nie ma KD ani skryptowych mandatów.
- Czasami możemy zbadać typka alkomatem albo wyprosić go z wozu na potrzeby terenowych testów na trzeźwość (można sobie wyszukać na <u>youtube</u> lub wpisać w google "Field Sobriety Tests").
- Jak już gościa pomęczymy i pokażemy mu nasze super hrp to wracamy do wozu i jedziemy dalej.

Odpowiadanie na wezwania, pościgi:

- Unikamy na ten moment pościgów. W 99% będą to teraz odwalacze, bo przestępcy nie mieli nawet się okazji rozwinąć.
- Nie lecimy jak wariaci nawet kodem trzecim. Zwalniamy na skrzyżowaniach, zmieniamy na drugi ton syren. Nie walimy pod prąd jeśli nie trzeba, nie skracamy i nie wjeżdżamy na krawężniki (nawet podczas pościgów)
- Jeśli w coś uderzymy, to sumiennie odgrywamy. Nie chodzi o to, by grać by wygrać. Gramy dla klimatu i pokazania tego, że jesteśmy wartościowymi graczami Role Play.
- Póki co nie mamy blokad. Jeśli trzeba zablokować drogę, to robimy to na ukos radiowozem. Jeśli nie trzeba, to parkujemy jak normalni ludzie.

Strzelaniny, hemoglobina i mistyfikacja:

- Jeśli trafi się jakaś strzelanina, to nie traktujemy tego jako DM.
- Jeśli widzimy, że jesteśmy bez szans wycofujemy się. Dbajmy o swoje postacie i nie zgrywajmy terminatorów.
- Nie interweniujemy jeżeli widzimy, że dostaniemy w dupsko bez masła.
- Jeżeli oberwiemy to ładnie to odgrywamy. "/do kamizelka zaabsorbowała uderzenie" to jak "/do pasy zadziałały" po czołówce mananą z tirem (kiedy my siedzimy w mananie).

Aresztowanie

- Po założeniu kajdanek gostka trzeba przeszukać i zabrać mu co trzeba.
- Jeśli już teraz trafiają się nielegalne przedmioty, to należy oddać je jak najszybciej do zarządu frakcji.
- Gościa ładujemy do radiowozu i meldujemy odpowiedni kod.
- Po zabraniu gościa na komisariat należy go przesłuchać i pograć coś z nim (pamiętamy o tym, że bicie ludzi jest złe)
- Przed władowaniem typa do aresztu jeszcze raz go przeszukujemy.
- Pamiętamy o tym, że areszt nie działa, także odgrywamy go na '/me' i '/do' i
 piszemy gościowi na '/w' że jest dzień świstaka i może iść do domu ale musi
 odgrywać, że siedział w ciupie.

Translacja rang:

- Sheriff Szeryf
- Assistant Sheriff Asystent Szeryfa
- Captain Kapitan
- Lieutenant Porucznik
- Sergeant Sierżant
- Deputy Sheriff Zastępca Szeryfa

Przykłady poprawnego przedstawienia się:

- Dzień dobry, Deputy Sheriff Baker.
- Dobry wieczór, Zastępca Szeryfa Baker, Biuro Szeryfa hrabstwa Red.
- Deputy Sheriff Okulsky, Red County Sheriff's Office.

Proszę jeszcze pamiętać o:

- Sheriff's Department, nie Sheriff Department.
- Sheriff's **Department**, nie Sheriff's **Departament**.
- Departament Szeryfa, nie Departament Szeryfów.
- Biuro Szeryfa, nie Biuro Szeryfów.

Jeśli są wątpliwości - kierujecie je do zarządu frakcji. Przykładamy duża uwagę do aspektów prawnych i do komunikacji radiowej. Jeśli coś jest nam nie na rękę - trudno. Nie jesteśmy od pilnowania porządku za wszelką cenę, a od zapewnienia *Quality Police Role Play*.

Podstawowy ekwipunek funkcjonariusza

- **Stab vest** kamizelka zapewniająca ochronę w obrębie tułowia przed pchnięciami ostrymi narzedziami/bronią białą
- Pas taktyczny
- Broń palna krótka
- Naszywka z imieniem i nazwiskiem funkcjonariusza
- Pokrowiec ze stalowymi kajdankami
- Karteczka z prawami mirandy
- Notes
- Pałka teleskopowa
- Gwizdek
- Latarka
- Radio
- Gaz pieprzowy
- Tazer X26 (lub inny model)
- Radio

Felony Traffic Stop (Zatrzymanie o podwyższonym ryzyku)

FTS to Felony Traffic Stop i wykonujemy go wtedy, kiedy mamy podejrzenie, że uciekający pojazdem jest/są uzbrojeni, bądź po pozytywnie zakończonym pościgu. Jego procedura wygląda mniej więcej następująco:

Mechanika wykonania:

- 1. Ustawiamy radiowóz za zatrzymanym pojazdem w połowe szerokości
- 1.1 Drugi radiowóz ustawia się zaraz obok radiowozu w środku. Maska drugiego radiowozu
 powinna być skierowana w stronę zatrzymanego pojazdu
- 1.2* Trzeci radiowóz ustawiamy po drugiej stronie tak samo jak drugi
- 2. Radiooperatorzy wysiadają z wozu stosując drzwi jako osłonę, wyciągając broń i mieszjąc w stonę pasażerów pojazdu
- 3. Kierowca radiowozu w środku prowadzi Felony za pomocą megafonu kierując do kierowcy polecenia.
- 3.1 Kierowca radiowozu rozkazuje kierowcy zatrzymanego pojazdu wyciągnąc kluczyki ze stacyjki i wyrzucic je przez okno na jezdnie.
- 3.1* Gdy kierowca nie stosuje się do poleceń powtarzamy to 3 razy. Gdy nadal się nie słucha funkcjonariusze muszą się przegrupować na dwa oddziały. Jeden z oddziałów podchodzi, drugi osłania ich zza radiowozów. Jeden z oddziałów wybija szybe, otwiera pojazd i wyprowadza kierowcę siłą.
- 3.2 Gdy kierowca wyrzuci kluczyki rozkazujemy by otworzył drzwi zewnętrzną klamką i
 opuścił pojazd z uniesionymi rękami ku górze stojac plecami w strone funkcjonariuszy.
- 3.3* Gdy widzimy broń lub inne niebezpieczne narzędzia nakazujemy by jedną ręką wyciągnął przedmiot i kopnąl go pod wóz
- 3.4 Po tym rozkazujemy by kierowca cofnął się z uniesionymi rękoma ku górze stojąc do nas cały czas tyłem do krawędzi bagażnika
- 3.5 Nakazujemy by prawą ręką otworzył bagaznik (lewa cały czas w górze)
- 3.6 Po tym rozkazujemy by cofnąl się trzy kroki w lewo, a następnie kleknąl na kolana i założył ręce na kark.
- 3.7 Po tym radiooperator podchodzi do mężczyzny, powala go na ziemie i skuwa, następnie cofa się z nim na tył swojego radiowozu, opiera go o bagażnik i tam dokonuje przeszukania oraz aresztowania
- 4. Gdy w pojeździe znajduje sie więcej osób stosujemy tą samą technikę omijajać wyrzucanie

kluczyków i otwierania bagażnika.

- 5. Stosujemy taką strukture wyciągania osób z wozu **Kierowca>Pasażer z przodu>Pasażer z tyłu od lewej strony>Pasażer z tyłu od prawej strony**
- 6. Po zabezpieczniu wszystkich osób z pojazdu podchodzi do wozu dowolną ilość funkcjonariuszy i dokonuje przeszukania wozu poczynając od bagażnika
- 7. Podczas podchodzenia do pojazdu, nie tworzymy ognia krzyżowego, idziemy z jednej strony
- 8. W momencie sprawdzania bagażnika musi uczestniczyć minimum dwóch funkcjonariuszy

Określenia pościgowe

P1 - Jest to jednostka prowadząca pościg. Jego zadaniem jest podązanie za uciekającym pojazdem, podawanie pozycji na bieżąco innym jednostkom. Jeśli jednostką P1 jest patrol jednoosobowy, nieoznakowany lub motor, jego rolę powinien jak najszybciej przejąć patrol dwuosobowy oznakowany, są jednak od tego ustępstwa, jeśli na przykład pościg jest prowadzony za jednośladowcem, lub nie ma jednostki dwuosobowej. Jednostka P1 nie wykonuje żadnych manewrów bez stosownego polecenia od supervisora oraz bez jednostki asystującej, która nie zgłosiła gotowości.

P2 - Jest to grupa jednostek (od 1 do 4) które służą jako wsparcie, jeśli jednostka P1 napotka jakiś problem najbliższa jednostka P2 przejmuje jego rolę. P2 stara nie oddalać się od pościgu.

P3 - Pozostałe jednostki biorące udział w pościgu. Starają się one obrać alternatywną drogę do podejrzanego. Do zadań jednostek P3 należy rozstawianie bload i kolczatek, jednak w sytuacji w której nie utrudniają one działań jednostkom P1 i P2

SV: Supervisor - Jest to jednostka dowodząca pościgiem, na ogól jest to pierwszy patrol SV który dolączył do pościgu, w specjalnych przypadkach, rolę SV w pościgu może przejąć dowolna jednostka Traffic Division. Jednostka SV trzyma się razem z P2. To on wydaje pozwolenie na wykonywanie manewrów, rozstawianie kolczatek i blokad, otworzenia ognia. Decyduje także o wezwaniu specjalnych pojazdów przeznaczonych do pościgu za szybszymi pojazdami.

PIT: Precision Immobilization Technique / Pursuit Intervention Technique - Wykonywanie manewru PIT jest dozwolone tylko na autostradach, drogach stanowych, poza terenami zabudowanymi. Manewr poleka na jednorazowym uderzeniu przednią częścią pojazdu radiowozu w tylni bok pojazdu uciekającego, tak by wytrącić go z równowagi, przekręcić go o 180

BOX - Manewr polegający na zamknięciu uciekającego pojazdu w tzw. boxie. Do manewru potrzebne są co najmniej 4 jednostki. Pierwsza wyprzedza pojazd i jedzie przed jego maskę, druga i trzecia utrzymują prędkość identyczną jak pojazd uciekający, będąc równolegle do niego. Ostatnia

jednostka znajduje się za pojazdem. Na polecenie supervisora krąg zostaje zaciśnięty, a pojazd zblokowany.

PIT-BOX - Manewr polegający na natychmiastowym zablokowaniu pojazdu przez jednostki departamentu, zaraz po manewrze PIT

Pościg pieszy

Pościgiem pieszym (pursuit on foot) nazywamy ucieczkę osoby przed funkcjonariuszem. Dobrym rozwiąziązaniem w przypadku pościgu piszego jest rozdzielenie się. Pasażer powinien wyskoczyć z pojazdu i ścigać uciekiniera pieszo, natomiast kierowca starać się blokować drogę uciekającemu. Funkcjonariusz goniący pieszo powinien bez przerwy podawać pozycje pościgu, tak aby ten drugi był w stanie przewidzieć ruchy przestępcy. Ponadto ważne jest wykrzykiwanie co jakiś czas komendy do poddania się. Mamy klika sposóbów na zatrzymanie ucikiniera:

- Pchnięcie w trakcie biegu w celu spowodowania upadku uciekiniera
- Użycie Tazera
- Potrącenie radiowozem (przodem,pushbarem bądź zderzakiem)
- Użycie Less Lethal Shotgun
- Inne metody, które nie zagrażają utratą życia bądź ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu

Jeśli zatrzymaliście już podejrzanego maksymalnie jak najszybciej rzucamy się na niego przygniatając własnym (/me), a następnie skuwany w kajdanki. Przypomnę, że im więcej osób rzuci się na podejrzanego tym lepiej, gdyż nie dajemy mu żadnej możliwości do wstania i kontynuowania ucieczki. Nie bijemy bez powodu, ale swoimi czynami powinniśmy pokazać lekką brutalność

Pościg zmotoryzowany

Pościg zmotoryzowany - podejrzany ucieka przed jednostkami Biura Szeryfa pojazdem, nie reagując na ostrzeżenia świetlne i wydane za pomocą megafonu przez funkcjonariuszy. Kiedy rozpoczynamy pościg meldujemy to na radiu.

W tej sytuacji nakazuje się wysłanie wiadomości przez megafon do kierowcy pojazdu, aby zatrzymał się i zjechał na pobocze. Podczas takiego pościgu znaczenia ma liczba jednostek. Pozycje pościgu podaje kierowca pierwszego radiowozu. Ma ją podawać średnio co 5 do 10 sekund w miare możliwości przewidywać ruchy uciekiniera. Najlepszym wyjściem na zakończenie poscigu jest jazda za podejrzanym do momentu, gdy popełni bląd uderzając w ściane/latarnie lub skończy mu się paliwo. Ponadto zapamiętajcie, że w pościgu nie chodzi o to kto pierwszy będzie jechał, ani kto spowoduje zatrzymanie uciekiniera. Utrzymywać macie się ciągle w takiej samej kolejności, chyba że kierowca pierwszego radiowozu nie jest w stanie utrzymać stałej odległosci między sobą, a pojazdem uciekającym. Wszystkie przepychanki będa karane. Oczywiście gdy pojazd się zbliża do was - nie macie prawa go taranować, ustąpcie i zwolnijcie.

W przypadku gdy podejrzany sprawa zbyt duże zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego można podjąć działania bardziej ofensywne, jednakże wymaja to co najmniej 3 jednostek (pojazdów) podążającym za ściganym oraz zgody Supervisora pościgu. Za działania ofensywne uważa się:

- Tworzenie blokad za pomoca radiowozu w poprzek drogi na spora odległość od ściganego
- Tworzenie blokad za pomocą kolczatek, blokad
- Manewr PIT wykonany za zgodą przełożonego

Gdy dojdzie do zatrzymania pojazdu podejrzanego są dwie możliwości. Albo zostanie w pojeździe, albo zacznie uciekać pieszo. W przypadku ucieczki odsyłami do informacji na temat pościgu pieszego, a wprzypadku zostania w pojeździe - procedur zatrzymania wysokiego stopnia zagrożenia.

Prawa zatrzymanego obywatela

Prawo mirandy - to spisane w jednej formułce wszystkich praw które przysługują zatrzymanemu.

- Masz prawo do zachowania milczenia. Wszystko co powiesz, może być użyte i zostanie użyte przeciwko tobie, podczas rozprawy sądowej.
- Masz prawo do obecności adwokata podczas przesłuchania. Jeśli nie jesteś w stanie opłacić adwokata, zostanie ci przydzielony z urzędu. Czy rozumiesz swoje prawa?

1. Podejrzanemu przysługuje prawo do:

- Składania wyjaśnień
- Odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania
- Korzystania z pomocy obrońcy
- Żądania przesłuchania go z udziałem ustanowionego obrońcy, którego niestawiennictwo nie tamuje przesłuchania
- Opieki medycznej

2. Podejrzany jest zobowiązany poddać się:

- Oględzinom zewnętrznym ciała oraz innym badaniom nie polączonym z naruszeniem integralności ciała, w szczególności wolno od podejrzanego pobrać odciski palca, fotografować go oraz okazać w celach rozpoznawczych innym osobom
- Niezbędnym dla postępowania badaniom psychologicznym i psychiatrycznym oraz badaniom polączonym z dokonaniem zabiegów na jego ciele, z wyjątkiem chirurgicznych pod warunkiem, że dokonywane są przez uprawnionego do tego pracownika służby zdrowia z zachowaniem wskazań wiedzy lekarskiej i nie zagrażają zdrowiu podejrzanego
- Przy zachowaniu tych warunków poddać się pobraniu krwi lub wydzielin organizmu

3. Podejrzany pozostający na wolności:

- Zobowiązany jest stawić się na każde wezwanie w toku postepowania karnego oraz zawiadomić organ prowadzący postępowanie o każdej zmianie miejsca zamieszkania lub pobytu trawjącego dłużej niż 7 dni. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa podejrzanego można sprowadzić przymusowo
- Jeżeli przebywa za granicą ma obowiązek wskazać adresata dla doręczeń w kraju; w razie nie uczynienia tego pismo wysłane pod ostatnio znanym adresem w krajum, albo jeżeli adresu tego nie ma, zalączone do akt sprawy, uważa się za doręczone

 Jeżeli podejrzany nie podając nowego adresu, zmienia miejsce zamieszkania, lub nie przebywa pod wskazanym przez siebie adresem, pisma wysyłanie pod tym adresem, w toku trwającego śledztwa lub dochodzenia uważa się za doręczone

Prawo mirandy powinno być odczytane najpózniej przed rozpoczęciem przesłuchania aresztowanego. Jeśli jego prawa nie zostaną mu odczytane, wszystkie jego zeznania w sali przesłuchań na komendzie zostaną unieważnione w sądzie.

Nie przeczytane prawa mirandy aresztowanemu nie upoważnia go do opuszczenia aresztu

Stopnie użycia siły

Poziom 1 użycia siły - Współpraca

- Zachowanie celu.
- Współpraca o słuchanie komend zastępcy
- Autoryzowane użycie siły
- Używanie zwrotów takich jak "proszę" i "dziękuje"
- Oferowanie pomocy i zachowanie cierpliwości

Poziom 2 użycia siły - Opór

- Zachowanie celu
- Znieważanie, wrogie nastawienie, wulgarny język
- Autoryzowany użycie siły
- Komendy takie jak STOP, RUSZAJ SIĘ, TERAZ, etc.

Poziom 3 użycia siły - Nasiony opór

- Zachowanie celu.
- Zaczyna przemieszczać się, możliwie stawiać opór fizycznie
- Cel nie ucieka lecz zaczyna przeciwstawiać się poleceniom funkcjonariusza
- Autoryzowane użycie siły
- Wezwanie posiłków na miejsce; większość ilość funkcjonariuszy może zbudzić strach i współpracę.
- Kontynuacja użycia webralnych poleceń do uzyskania współpracy
- Eskalacja między poziomem 3, a 3 może skończyć się użyciem kajdanek

Poziom 4 użycia siły - Agresywne zachowanie

- Zachowanie celu
- Może próbować atakować funkcjonariusza lub cywila
- Próbuje uciekać

- Wyciąga broń lub podnosi przedmiot, który może być użyty jak broń
- Autoryzowane użycie siły
- Paralizator
- Gaz
- Przemieszczenie celu do pojazdu, zakutego w kajdanki
- Wyciągnięcie broni bez użycia

Poziom 4-5 - Eskalacja

• Cel może wyjąć broń; funkcjonariusz wyciąga swoją jak tylko cel zacznie celować w kogokolwiek

Poziom 5 - Zabójczy

• Cel zaczyna strzelać; funkcjnariusz ma obowiązek użyć siły najwyższej w postaci broni palnej i obezwładnić zagrożenie do stopnia bezpiecznego dla okolicy i osób trzecich.

Użycie broni

Broń może zostać użyta w przypadkach:

- Jeżeli inne środki przymusu bezpośredniego (tj. tazer, pałka policyjna, siła fizyczna) nie są wystarczające, bądź z uwagi na okoliczności zastępca nie może ich zastosować.
- Jeżeli ścigany odda w stronę funkcjonariusza bądź innego obywatela ogień.
- Ścigany celuje do obywatela bądź funkcjonariusza z zamiarem zabicia.
- Prowadzony jest ostrzał w stronę radiowozu z pojazdu uciekającego.
- Ścigany jest zbiegiem z wyrokiem i może stanowić poważne zagrożenie.
- Podejrzany nie reaguje na wezwanie funkcjonariusza do pozbycia się broni (dwukrotnego)
- Podejrzany wsiada do pojazdu z zamiarem dalszej ucieczki, można w szczególnych przypadkach (gdy podejrzany jest pod wpływem jakichkolwiek środków odurzających, co może doprowadzić do niebezpiecznych sytuacji podczas pościgu; gdy jest uzbrojony i/lub niebezpieczny) oddać strzał w oponę, aby uniemożliwić dalszą ucieczkę

Nieupoważnionym użyciem broni jest:

- Sytuacja, w której wobec cywila zostaje użyty paralizator, mimo że sam cywil nie sprawial problemów
- Sytuacja, w której podejrzany ucieka do pojazdu jak i samym pojazdem
- Postrzelenie osoby uciekającej pieszo, a nie posiadającej broni palnej
- Sytuacja, w której ścigany posiada broń, jednakże nie stanowi zagrożenia (broń nie jest wycelowana bezpośrednio w drugiego człowieka)
- W przypadku, gdy podejrzany celuje do innej osoby również należy wstrzymać się z
 oddaniem strzału. Jeśli jednak stan emocjonalny podejrzanego może świadczyć o tym, że
 wszystko zmierza do postrzelenia osoby, do której celuje, funkcjonariusz ma prawo
 zlikwidować zagrożenie, strzelając aby zabić

Shoot to kill (strzelać, by zabić, **Deadly Force**) - zasada dotyczy sytuacji, w których funkcjonariusz oddaje strzał, w celu pełnego unieszkodliwienia przestępcy, napastnika. Wówczas strzelacie tak długo, aż osoba nie opuści niebezpiecznego narzędzia, przedmiotu, broni białej lub palnej.

- Podejrzany gwaltownie wyceluje do funkcjonariusza bądź cywila
- Podejrzany odda strzał w kierunku funkcjonariusza bądź cywila

- Podejrzany stwarza powazne zagrożenie
- Podejrzany jest zbiegiem z listą poważnych przestępstw, bądź jest uzbrojony i/lub bardzo niebezpieczny

Wyposażenie radiowozu

Standardowe wyposażenie:

- Less Lethal Shotgun (Beanbag) broń na kule gumowe
- Remington M870 Marine
- Urban Police Rifle (HK416) Dostępne tylko dla sierżantów oraz upoważnionych funkcjonariuszy

Wyposażenie w bagażniku:

- Pachołki
- Stojak z kierunkiem ruchu
- Taśmy
- Megafon
- Apteczka
- Kolo zapasowe
- Karnister
- Linka holownicza
- Baterie zapasowe
- Zapasowy tazer M26c
- Dodatkowa amunicja do Remingtona i HK416
- Dodatkowe kajdanki
- Blokady na koło

Torba z ekwipunkiem dodatkowym (WARBAG)

- Dodatkowe magazynki do broni
- Testy narkotykowe
- Maska uniemożliwiająca plucie/gryzienie (Restraint Protection Mask)
- Butelki z wodą pitną
- Dodatkowe kajdanki plastikowe zip-cuffs
- Apteczka z medykamentami

Zasada UPR

Uprzejmość

- Pamiętaj, że wszyscy podejrzani są niewinni, do czasu uznania winnymi w sądzie. To
 oznacza, że sam telefon na numer alarmowy mówiący o innej osobie nie czyni go od razu
 podejrzanym zbrodni.
- Zwracanie się do ludzi tytułami takimi jak Pan, Pani zawsze jest dobrym sposobem na zaskarbienie sobie szacunku, a także jasne wyrażenie swojej woli. To samo tyczy się używania odpowiedniej rangi, gdy adresujemy innego pracownika Biura, szczególnie wyższych rang

Profesjonalizm

 Nie odbiegaj od tematu i bądź obiektywn, stawiaj służbę na pierwszym miejscu i trzymaj się reguł i praw nawet poza służbą. Udowodnij, że jestem stróżem prawa i zachowaj czysty umysł, w pełni zwrócony swojemu zadaniu. Słuchaj rozkazów dowodzącego zastępcy

Respekt

Wszyscy jesteśmy ludźmi równymi sobie. Nie okazuj braku szacunku swoim kolegom z pracy
i nie krytykuj ich za ich kolor skóry, pochodzenie, rangę, czas spędzony w biurze, pracę czy
nawet popełnione przestępstwa. "Traktuj ludzi tak, jak chcesz być traktowanym".

"Protect with honour, serve with pride"

 Sowa widniejące na naszych radiowozach, oznaczają po prostu "Chronić z honorem, służyć z dumą" - Należy pamiętać kim jesteśmy, i po co nas powołano. Obywatele to osoby dla których jesteśmy w stanie poświęcić życie. Robimy to dla nich, by zapewnić im bezpieczeństwo i normalne funkcjonowanie, a służenie w szeregach Biura szeryfa jest chlubą i powodem do dumy

Zatrzymanie drogowe

- 1. Wlączenie sygnałów świetlnych i dźwiękowych
- 1.1. W przypadku gdy kierowca nie reaguje na sygnały dźwiękowe i świetlne należy powiadomić go przez megafon aby zjechał na pobocze, zgasił silnik, pozostawił ręce na kierownicy i nie opuszczał pojazdu (tj. Tutaj Biuro Szeryfa. Zjedź na pobocze i zgaś silnik. Nie opuszczaj pojazdu i pozostaw ręce na kierownicy!)
- 3. Ustawienie się w odpowiedni sposób za zatrzymanym pojazdem.
- 4. Radiowóz powinien znajdować się prawą osią w połowie szerokości pojazdu zatrzymanego
- **5.** Oświetlenie pojazdu zatrzymanego za pomocą szperaczy, jeżeli zmuszają do tego warunki pogodowe
- 6. Zgaszenie silnika w radiowozie, zaciągnięcie hamulca ręcznego
- 7. Złoszenie meldunku do centrali o przeprowadzanym zatrzymaniu
- 8.1 Pasażer wysiada równocześnie z kierowcą, powoli zbliża się z prawej strony do
 zatrzymanego pojazdu. W trakcie wykonywania czynności dokładnie obserwuje ruchy
 użytkowników pojazdu. Jeżeli zauważy niebezpieczeństwo ma obowiązek o tym
 poinformować
- **8.2** Kierowca wysiada razem z pasażerem, powoli zbliża się do pojazdu z lewej strony. W trakcie podchodzenia może docisnąć klapę od bagażnika w celu:
 - pozostawienia swoich odcisków palców (jako dowód w sprawie, jeżeli coś stałoby mu się w trakcie interwencji)
 - sprawdzenie, czy klapa jest domknięta
- 8.3 Kieorwca radiowozu przeprowadza rozmowę z kierowcą zatrzymanego pojazdu na temat popełnionego wykroczenia. Odbiera od niego dokumenty i sprawdza je, ewentualnie zadaje pytania dot:
 - posiadania nielegalnych przedmiotów (broni, narkotyków)
 - spożywania napojów alkoholowych, bądź też środków odurzających przed rozpoczęciem jazdy
 - innych niezbędnych w danej sytuacji informacji
 - (Jeżeli podejrzany zachowuje się nadzwyczaj dziwinie, badź też w podobny sposób wyglądała jego jazda, można przystąpić do sprawdzenia jego stanu trzeźwości oraz wykonania testu narkotykowego)
 - (Sprawdzenie stanu technicznego pojazdu, wykonanie wszystkich czynności kontrolnych)

- 9. Pouczenie/ wystawienie ewentualnego mandatu/ wezwanie holownika/ nałożenie blokady
- 10 Zwrót dokumentów
- 10.1 Wyjątek stanowi sytuacja, w której zostało odebrane prawo jazdy wtedy nie należy go oddawać
- 11. Powrót do radiowozu, wcześniej informując kierowce o:
 - pozostaniu w pojeździe, dopóki funkcjonariusze nie powrócą do radiowozu,
 - zakazie wlączenia silnika do momentu, w których funkcjonariusze nie znajdą się w radiowozie,
 - zakazie ruszania w dalszą drogę, przed wydaniem przez funkcjonariuszy stosownego polecenia
- 12. Meldunek o zakończeniu zatrzymania
- 13. Przekazanie kierowcy pojazdu informacji o tym, że może już ruszać dalej.